

Sygn. akt I C 711/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant - Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2019 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w G.

przeciwko J. O. (1)

o zapłatę

orzeka

I zasądza od pozwanej J. O. (1) na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 922,16 zł (dziewięćset dwadzieścia dwa złote szesnaście groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 172,66 zł (sto siedemdziesiąt dwa złote sześćdziesiąt sześć groszy) od 19 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 247,16 zł (dwieście czterdzieści siedem złotych szesnaście groszy) od 29 września 2016 r. do dnia zapłaty,
- 262,53 zł (dwieście sześćdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt trzy grosze) od 25 listopada 2016 r. do dnia zapłaty,
- 229,27 zł (dwieście dwadzieścia dziewięć złotych dwadzieścia siedem groszy) od 24 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty,
- 10,54 zł (dziesięć złotych pięćdziesiąt cztery grosze) od 2 marca 2017 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie umarza postępowanie w sprawie;

III zasądza od pozwanej J. O. (1) na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 254,39 zł (dwieście pięćdziesiąt cztery złote trzydzieści dziewięć groszy) tytułem części kosztów procesu;

IV przyznaje od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Ciechanowie) na rzecz adwokata J. F. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) plus podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej związanej z reprezentowaniem pozwanej J. O. (1).

Sygn. akt I C 711/18

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w G., reprezentowana przez adwokata K. S., w pozwie złożonym w dniu 7 lutego 2018 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanej J. O. (1) kwoty 1149,05 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 47,03 zł od dnia 30 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 179,86 zł od 28 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
- 172,66 zł od 19 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 247,16 zł od 29 września 2016 r. do dnia zapłaty,
- 262,53 zł od 25 listopada 2016 r. do dnia zapłaty,
- 229,27 zł od 24 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty,
- 10,54 zł od 2 marca 2017 r. do dnia zapłaty,.

Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu – zwrotu kosztów sądowych 30 zł, zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwaną umowy, zgodnie z którą powód miał sprzedawać energię elektryczną i zapewnić usługi dystrybucyjne stronie pozwanej, a pozwana zobowiązana była do regulowania należności za energię elektryczną na rzecz powoda. Powód wywiązał się ze swojego zobowiązania, zaś strona pozwana zaprzestała uiszczania opłat za energię elektryczną. Należność na łączną kwotę 1149,05 zł została stwierdzona fakturami, na których określono terminy płatności, a które dotychczas nie zostały przez pozwaną zapłacone. Do pozwu zostały dołączone kserokopie umowy, faktur i wezwania do zapłaty.

W dniu 7 marca 2018 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Ciechanowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający powództwo w całości (dowód: k. 29 akt).

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty złożyła pozwana J. O. (1) w dniu 18 kwietnia 2018 r. skarżąc go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana wskazała, że całą dochodzoną pozvem należność już zapłaciła (sprzeciw k. 31-34 akt).

Ponadto pozwana wносиła o przyznanie jej pełnomocnika z urzędu (wniosek k. 43-48 akt).

Postanowieniem z dnia 16 maja 2018 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Ciechanowie ustanowił dla pozwanej J. O. (1) pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata, którego miał wyznaczyć Dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w P.. Pismem z dnia 12 czerwca 2018 r. została wyznaczona adwokat J. F. do reprezentowania pozwanej (dowód: postanowienie k. 51 akt, pismo k. 54-55 akt).

Pełnomocnik pozwanej w piśmie z dnia 30 lipca 2017 r. wnosił o oddalenie powództwa w całości ze względu na wpłacenie należności przez pozwaną w kwotach określonych w fakturach, przy czym wpłaty te były dokonywane na numery kont wskazane przez powoda na wezwaniach zapłaty.

Ponadto pełnomocnik pozwanej wnosił o przyznanie należności za reprezentowanie pozwanej według norm przepisanych oświadczając, że należność nie została uiszczona w całości ani w części (pismo k. 58-60 akt).

Pismem procesowym z dnia 11 września 2018 r. powód zmienił dotychczasowe roszczenie w ten sposób, że wносиło zasądzenie kwoty 922,16 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 172,66 zł od 19 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty,

- 247,16 zł od 29 września 2016 r. do dnia zapłaty,
- 262,53 zł od 25 listopada 2016 r. do dnia zapłaty,
- 229,27 zł od 24 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty,
- 10,54 zł od 2 marca 2017 r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia.

Powód przyznał, że pozwana zapłaciła:

- kwotę 100 zł w dniu 25 marca 2016 r. na poczet faktury nr (...) powodując zmniejszenie dochodzonej należności z tej faktury do kwoty 64,65 zł,
- kwotę 100 zł w dniu 25 lipca 2016 r. na poczet faktury nr (...) powodując, że zobowiązanie z tej faktury wygasło w całości, a nadpłata w kwocie 35,35 została zaliczona na poczet najdalej wymagalnej faktury nieobjętej tym pozwem,
- kwotę 179,86 zł w dniu 25 października 2016 r. na poczet faktury nr (...) powodując, że zobowiązanie z tej faktury wygasło;
- kwotę 300 zł w dniu 24 lutego 2017 r. z uwagi na brak dyspozycji na poczet której faktury dotyczy wpłata, kwota została zaliczona na poczet najdalej wymagalnej faktury, która nie była objęta pozwem,
- wpłaty z dnia 25 lipca 2017 r. w kwocie 303 zł i z 14 listopada 2017 r. były dokonywane na poczet należności innego podmiotu (...) S.A. i tym same nie zostały przez powoda uwzględnione.

Po przeksięgowaniu wpłat, powód przyznał, że należność powyżej kwoty 922,16 zł została przez pozwaną zapłacona i w tym zakresie cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia (pismo k. 70-73 akt).

Pełnomocnik pozwanej wnosił o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że pozwana zapłaciła całą należność, a na sposób księgowania nie miała wpływu i nie powinno to obciążać pozwanej (oświadczenie k. 83 akt).

Pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko wskazując, że pozwana część należności wpłacała nie określając na poczet której świadczenie jest spełnione. Dlatego te wpłaty mogły być zaliczone przez powoda na najdalej wymagalne. Natomiast wpłaty z dnia 25 lipca 2017 r. w kwocie 303 zł i z 14 listopada 2017 r. były dokonywane na poczet należności innego podmiotu (...) S.A. i tym same nie zostały przez powoda uwzględnione (pismo k. 94-95 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) S.A. w G. zawarł w dniu 31 grudnia 2013 r. zawarta z pozwaną J. O. (1) umowę o dystrybucję energii elektrycznej (dowód: umowa k.13-14 akt).

W okresie od 31 grudnia 2013 r. do 11 stycznia 2017 r. pozwana J. O. (1) miała zawarte dwie umowy z różnymi podmiotami o świadczenie usług: umowę o sprzedaż energii elektrycznej z (...) S.A. oraz umowę o dystrybucję energii elektrycznej z (...) S.A.. Umowa sprzedaży dotyczyła wyłącznie energii elektrycznej, którą można zawrzeć z dowolnym pomiotem uprawnionym do świadczenia tego typu usług. Jednakże jeśli nabywca energii zdecydował się na zakup energii elektrycznej u niezależnego podmiotu, musi zawrzeć jeszcze umowę o dystrybucję tj. przesył zakupionej energii. Dlatego w tym okresie pozwana otrzymywała dwie faktury: za sprzedaż energii i od E.-Operator za dystrybucję. Dopiero w dniu 11 stycznia 2017 r. pozwana zawarła umowę kompleksową z (...) S.A., który zarówno dostarczał energię elektryczną jak i świadczył usługę dystrybucji, wystawiając łącznie jeden rachunek.

Za świadczone usługi dystrybucji do 11 stycznia 2017 r. powód wystawił faktury VAT:

- nr (...) na kwotę 164,65 zł z terminem płatności 29 marca 2016 r. (dowód: k. 6 akt),
- nr (...) na kwotę 179,86 zł z terminem płatności 27 maja 2016 r. (dowód: k. 7 akt),
- nr (...) na kwotę 172,66 zł z terminem płatności 18 sierpnia 2016 r. (dowód: k. 8 akt),
- nr (...) na kwotę 247,16 zł z terminem płatności 28 września 2016 r. (dowód: k. 9 akt),
- nr (...) na kwotę 262,53 zł z terminem płatności 24 listopada 2016 r. (dowód: k. 10 akt),
- nr (...) na kwotę 229,27 zł z terminem płatności 23 stycznia 2017 r. (dowód: k. 11 akt),
- nr (...) na kwotę 10,54 zł z terminem płatności 28 lutego 2017r. (dowód: k. 12 akt),

Pozwana J. O. (2) dokonała następujących wpłat na konto powoda:

- w dniu 25 marca 2016 r. kwotę 100 zł wskazując, iż jest to należność za fakturę (...) wystawioną przez E. –Operator (dowód: k. 37 akt),
- w dniu 25 lipca 2016 r. kwotę 100 zł wskazując, iż jest to należność za fakturę (...) wystawioną przez E. –Operator (dowód: k. 39 akt),
- w dniu 25 października 2016 r. wskazując, iż jest to należność za fakturę (...) wystawioną przez E. –Operator 179,86 zł (dowód: k. 41 akt).

Na konto (...) S.A. pozwana wpłaciła kwoty:

- 300 zł w dniu 24 lutego 2017 r. (dowód: k. 35 akt),
- 100 zł w dniu 25 lipca 2016 r. (dowód: k.39 akt),
- 179,86 zł w dniu 25 października 2016 r. (dowód: k. 41 akt),
- 300 zł w dniu 25 lipca 2017 (dowód: k. 65 akt),
- 200 zł w dniu 14 listopada 2017 r. (dowód: k. 66 akt).

Powód przyznał, że pozwana zapłaciła:

- kwotę 100 zł w dniu 25 marca 2016 r. na poczet faktury nr (...) powodując zmniejszenie dochodzonej należności z tej faktury do kwoty 64,65 zł,
- kwotę 100 zł w dniu 25 lipca 2016 r. na poczet faktury nr (...) powodując, że zobowiązanie z tej faktury wygasło w całości, a nadpłata w kwocie 35,35 została zaliczona na poczet najdalej wymagalnej faktury nieobjętej tym pozwem,
- kwotę 179,86 zł w dniu 25 października 2016 r. na poczet faktury nr (...) powodując, że zobowiązanie z tej faktury wygasło;
- kwotę 300 zł w dniu 24 lutego 2017 r. z uwagi na brak dyspozycji na poczet której faktury dotyczy wpłata, kwota została zaliczona na poczet najdalej wymagalnej faktury, która nie była objęta pozwem,
- wpłaty z dnia 25 lipca 2017 r. w kwocie 303 zł i z 14 listopada 2017 r. były dokonywane na poczet należności innego podmiotu (...) S.A. i tym same nie zostały przez powoda uwzględnione.

Po przeksięgowaniu wpłat, powód przyznał, że należność powyżej kwoty 922,16 zł została przez pozwaną zapłacona przed wytoczeniem powództwa i w tym zakresie cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia (okoliczność bezsporna, pismo powoda k. 70-73 akt).

Wobec nie uiszczenia należności z pozostałych faktur, powód wystosował do pozwanej pisemne wezwanie do zapłaty (dowód: wezwanie k. 17 akt).

Na wezwanie pozwana nie udzieliła odpowiedzi i nie uiściła należności (dowód: zeznania pozwanej k. 101 akt, zeznania świadka M. N. k. 100-101 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, zeznań świadka M. N. k. 100-101 akt, zeznania pozwanej k. 101 akt.

Sąd jako wiarygodne ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości.

Sąd dał wiarę świadkowi i pozwanej, gdyż ich zeznania wzajemnie się uzupełniają i są zgodne z dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy. Pozwana przyznała, że w okresie objętym pozwem miała zawartą umowę na sprzedaż energii elektrycznej z innym dystrybutorem. Jej przekonanie, że spełniła w całości świadczenie wynikało z tego, że nie zwróciła uwagi na to, że faktury wystawiane są przez różne podmioty i dlatego płacąc jeden rachunek była przekonana, że zapłata dotyczy także należności za rachunki powoda. Po przedstawieniu przez pozwaną dowodów wpłat powód przeksięgował należność zgodnie z informacją na wpłatach i dlatego ograniczył dochodzone pozwem roszczenie. Pozwana nie przedstawiła natomiast dowodu na to, iż zapłaciła pozostałe należności z faktur stanowiących podstawę dochodzonej pozwem należności, po ich przeksięgowaniu. W tym zakresie Sąd przeprowadził dowód z faktur, umowy i ogólnych warunków umowy.

Zgodnie z art. 505⁵ § 1 k.p.c. okoliczności faktyczne, zarzuty i wnioski dowodowe nie zgłoszone w pozwie, odpowiedzi na pozew, na pierwszym posiedzeniu przeznaczonym na rozprawę lub w sprzeciwie od wyroku zaocznego mogą być rozpoznawane tylko wtedy, gdy strona wykaże, że nie mogła ich powołać wcześniej lub gdy potrzeba ich powołania wynikła później.

W niniejszej sprawie, na podstawie art. 232 kpc zdanie drugie, Sąd dopuścił dowód z dokumentów złożonych w trakcie postępowania. Fakt istnienia tych dokumentów wynikał już z dołączonych do pozwu dokumentów. Wobec zakwestionowania przez pozwaną prawnej skuteczności dokumentów dołączonych do pozwu, strona powodowa mogła uzupełnić materiał dowodowy przedkładając dodatkowe dokumenty. W tej sytuacji Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty złożone przez strony. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. W tej sytuacji Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W niniejszej sprawie J. O. (1) od 31 grudnia 2013 r. do 11 stycznia 2017 r. miała zawarte dwie umowy z różnymi podmiotami o świadczenie usług: umowę o sprzedaż energii elektrycznej z (...) S.A. oraz umowę o dystrybucję energii elektrycznej z (...) S.A.. Na mocy umowy powód (...) S.A. zobowiązał się do świadczenia usługi dystrybucji energii elektrycznej w okresie obowiązywania umowy do obiektu pozwanej, a J. O. (1) (odbiorca) do zapłaty. Fakt świadczenia usługi przez powoda w terminie objętym umową nie był przedmiotem sporu. Pozwana nie kwestionowała również obowiązku zapłaty za usługę. Przedmiotem sporu była tylko okoliczność czy należność została spłacona w całości, jak twierdziła pozwana.

Z art 6 k.c. wynika, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W niniejszej sprawie zostały przedstawione przez powoda umowa oraz faktury, których prawdziwość oraz rzetelność nie budzą wątpliwości. Tym samym należy uznać, że powód wykazał istnienie zobowiązania. Natomiast pozwana nie udowodniła, że zwolniła się z ciążącego na niej zobowiązania w całości.

Pozwana J. O. (2) dokonała następujących wpłat na konto powoda:

- w dniu 25 marca 2016 r. kwotę 100 zł wskazując, iż jest to należność za fakturę (...) wystawioną przez E. –Operator,
- w dniu 25 lipca 2016 r. kwotę 100 zł wskazując, iż jest to należność za fakturę (...) wystawioną przez E. –Operator,
- w dniu 25 października 2016 r. wskazując, iż jest to należność za fakturę (...) wystawioną przez E. –Operator 179,86 zł.

Pozostałe wpłaty dokonane były przez pozwaną na konto innego podmiotu tj. (...) S.A. lub na konto powoda bez wskazania z faktury.

Zgodnie z art. 451 §1 k.c. w pierwszej kolejności dłużnik dokonuje wyboru długu, który będzie podlegał zaspokojeniu. Przysługujące dłużnikowi prawo wyboru powinno być zrealizowane przy spełnieniu świadczenia. Po dokonaniu wyboru przez dłużnika wierzycielowi przysługuje jednak uprawnienie polegające na możliwości zaliczenia otrzymanego świadczenia w pierwszym rzędzie na zaległe należności uboczne oraz zalegające świadczenia główne. Jeżeli dłużnik przy spełnieniu świadczenia nie wypowiedział się w ogóle co do wskazania długu podlegającego zaspokojeniu, wówczas, zgodnie z art. 451 § 2 k.c., aktualizuje się prawo dokonania wyboru przez wierzyciela. Brak wskazania przez dłużnika albo wierzyciela długu, który będzie podlegał umorzeniu wskutek spełnienia świadczenia, znajduje swoje rozstrzygnięcie w rozdysonowaniu tego świadczenia według reguł wskazanych w art. 451 § 3 k.c. Zgodnie z tym przepisem, zaliczenie następuje przede wszystkim na poczet długu wymagalnego. W razie istnienia wielu długów o takim charakterze, pierwszeństwo mają te, które są najdawniej wymagalne.

Stosując te zasady powód przyznał, że pozwana zapłaciła:

- kwotę 100 zł w dniu 25 marca 2016 r. na poczet faktury nr (...) powodując zmniejszenie dochodzonej należności z tej faktury do kwoty 64,65 zł,
- kwotę 100 zł w dniu 25 lipca 2016 r. na poczet faktury nr (...) powodując, że zobowiązanie z tej faktury wygasło w całości, a nadpłata w kwocie 35,35 została zaliczona na poczet najdalej wymagalnej faktury nieobjętej tym pozwem,
- kwotę 179,86 zł w dniu 25 października 2016 r. na poczet faktury nr (...) powodując, że zobowiązanie z tej faktury wygasło;
- kwotę 300 zł w dniu 24 lutego 2017 r. z uwagi na brak dyspozycji na poczet której faktury dotyczy wpłata, kwota została zaliczona na poczet najdalej wymagalnej faktury, która nie była objęta pozwem,
- wpłaty z dnia 25 lipca 2017 r. w kwocie 303 zł i z 14 listopada 2017 r. były dokonywane na poczet należności innego podmiotu (...) S.A. i tym same nie zostały przez powoda uwzględnione.

Po prześledzeniu wpłat, powód przyznał, że należność powyżej kwoty 922,16 zł została przez pozwaną zapłacona i w tym zakresie cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia.

W tej sytuacji Sąd uznał żądanie pozwu za uzasadnione do kwoty 922,16 zł i należność zasądził w tej wysokości. Na zasądzoną kwotę składa się należność z faktur wystawionych na adres wskazany przez pozwanego na kwoty:

- 172,66 zł z terminem płatności do 18 sierpnia 2016 r.,
- 247,16 zł z terminem płatności do 28 września 2016 r.,
- 262,53 zł z terminem płatności do 24 listopada 2016 r.,

- 229,27 zł z terminem płatności do 23 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty,

-10,54 zł z terminem płatności do 28 lutego 2017 r. do dnia zapłaty.

Jak wynika z art. 476 zdanie pierwsze k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał we wskazanych w fakturach terminach. Skoro pozwana nie uiściła należności w tych terminach, od dnia następnego należą się wierzycielowi odsetki ustawowe - zgodnie z art. 359§ 2 k.c.

Powyżej kwoty 922,16 zł powód cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia.

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku, przy czym z mocy art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że czynność ta jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie powód cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia powyżej kwoty 922,16 zł, a tym samym brak zgody pozwanej na częściowe cofnięcie nie wpływa na skuteczność tej czynności prawnej. Okoliczności sprawy nie wskazują na to, aby cofnięcie pozwu zmierzało do obejścia prawa i dlatego Sąd uznał, że powód cofnął powództwo powyżej kwoty 922,16 zł prawnie skutecznie. W myśl art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Zgodnie z art. 355 § 2 k.p.c. postanowienie o umorzeniu postępowania może zapaść na posiedzeniu niejawnym, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew w piśmie procesowym.

Wobec skutecznego cofnięcia pozwu powyżej kwoty 922,16 zł Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie.

Pozwana przegrała proces w 80,25%. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art 100 k.p.c. Sąd rozdzielił stosunkowo koszty procesu. Na koszty składają się: opłata sądowa, którą uiścił powód w kwocie 30 zł oraz koszty zastępstwa procesowego - wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 270 zł, których wysokość wynika z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1979) oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa. Stosownie do wyniku postępowania Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 254,39 zł stanowiących część poniesionych przez powoda kosztów procesu.

Zgodnie z §8 pkt 2 i §2 ust 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2017 poz. 1796) minimalna stawka adwokacka wynosi 180 zł podwyższona o podatek VAT. Sąd przyznał adwokatowi J. F. powyższą kwotę z sum budżetowych, zgodnie z art. 83 w zw. z art 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.05.167.1398).

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

Zarządzenie:(...)